Да превърнем училището в притегателен център за българската общност

Едва ли е необходимо човек да отдели време за проучване на богатия архив на нашето списание, за да установи, че Българското училище в Прага вече дълги години заема почетно място на страниците му. Всичко по-значимо от живота на родното школо: болки и проблеми, радост и въодушевление, ще откриете зарегистрирано с любов за бъдещите поколения. В традиция се превърнаха разговорите с новоназначените директори,… и тъй като от есента на 2018 г. БСУ „Д-р П. Берон" в Прага има нов директор, с удоволствие Ви предоставям краткото си интервю с него.

Мария Носикова

– Госпожо Директор, моля, представете се пред читателите на „Роден глас"?

– Казвам се Мария Носикова. Да, отскоро съм директор, но не съм ново лице за колектива. В училището работя от 2013 г., когато бях командирована от МОН като учител по История и цивилизации. Преди това учителствах в Английска гимназия, гр. Пловдив.

– Какво Ви провокира да се кандидатирате за директор на Българското училище?

– Последните 5 години работа в БСУ „Д-р Петър Берон" ми дадоха възможност да опозная средата и микроклимата в училището, учениците и техните родители, да създам много добри професионални отношения с колегите, да опозная част от българската общност. Работя в системата на образованието 23 години. Пътят ми като учител преминава първо през професионална гимназия, след това през профилирана (езикова) гимназия и средно училище. Този дългогодишен педагогически опит, наред с теоретическата подготовка от магистратурата ми по „Мениджмънт на образованието", ми дадоха увереност, че бих могла да приема предизвикателството.

– Госпожо Директор, Вие сте инициатор за създаването на училищния музей през 2014 г. – как знанията за възстановеното и съхранено минало на училището кореспондират с ролята му днес, в съвременните условия?

– Създаването на музей беше заложено като част от дейностите във връзка с 65-годишния юбилей на училището. По-скоро, аз съм изпълнителят и уредникът на създадения музей, разбира се, с помощта на ученици и колеги.

Това ми даде възможност да се запозная с историята на училището, но освен миналото му, познавам добре и неговото настояще, както и проблемните точки и трудностите, които среща. В този смисъл знанията за възстановеното минало са отправната точка по пътя към днешните реалности.

– Кои ще бъдат Вашите приоритети в развитието на родното школо и какво ново можем да очакваме в най-близко бъдеще?

– Ще работим в посока училището да се превърне в притегателен център за българската общност в Чехия, чрез съхраняване на традициите, но и чрез въвеждане на иновативни подходи; чрез един ефективен екип с мисъл за децата.

Предстои изграждането на кабелна и WIFI мрежа в цялата сграда на училището, която ще обезпечи всички кабинети с интернет, а това е изключително важно за качеството на обучение. Другата новост е, че в началото на месец декември 2018 г. училището ни кандидатства за дарение по проекта „Обичам моето училище" на благотворителната организация „Лайтсорс", чиято цел е да подкрепи образованието, като подобри и осигури комфортна и релаксираща учебна среда в училище с позитивна атмосфера. Новото е, че сме одобрени и трескаво работим в тази насока. Благотворителната организация ще ни дари интериорен проект за класните стаи с различни цветови решения и индивидуален фототапет за всяка от тях. Желанието ни е да подобрим визуалната учебна среда в класните ни стаи, с цел да повишим мотивацията и удовлетвореността не само на нашите ученици, но и на колегите, както и да формираме естетическо отношение чрез заобикалящата ги среда. От нас се изисква да организираме доброволчески групи от учители, родители и ученици, които да помогнат за реализацията на проекта. Екипът ни е готов да се справи с това предизвикателство. ◆